

ת"פ 21257/04/16 - מדינת ישראל נגד ראמי קאשור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21257-04-16 מדינת ישראל נ' קאשור(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

ראמי קאשור ע"י עו"ד עומיר מריד

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של התפרצות לבית עסק וגניבה. על פי הכרעת הדין, ביום 13.03.16 בסמוך לשעה 05:15, התפרץ הנאשם למסעדת "צ'אקרה" ברח' המלך ג'ורג' 41 בירושלים. הנאשם שבר את חלון המסעדה באמצעות אבן ונכנס פנימה. לאחר מכן שבר הנאשם את מגירת הקופה, גנב אותה ועזב את המקום.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על עברו הפלילי של הנאשם, ובכלל זה על כך ששוחרר ממאסר חודש לפני ביצוע העבירה ובעת ביצוע העבירה היו תלויים ועומדים נגדו מספר מאסרים מותנים. לפיכך ביקש לקבוע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל, לתקופה שבין עשרה חודשי מאסר ועד עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל ולגזור על הנאשם עונש של עשרים ושמונה חודשי מאסר בפועל, הכולל הפעלת המאסרים המותנים שלחובתו.

ב"כ הנאשם שם דגש על נסיבות חייו הקשות של הנאשם ועל התמכרותו לסמים שהובילו אותו לביצוע המעשים. לדבריו, הנאשם עייף מחיי הפשע ורוצה לעשות שינוי בחייו. לפיכך ביקש להפנות את הנאשם לשירות המבחן על מנת לבחון אפיק טיפולי בעניינו. בנוסף ביקש, כי המאסרים המותנים ירוצו בחופף לעונשו של הנאשם.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. במכתב שהגיש(במ/4) הביע חרטה על מעשיו וביקש להדגיש, כי למרות כפירתו וניהול הוכחות הוא כיום מקבל אחריות מלאה על מעשיו. עוד הוסיף הנאשם, כי הוא נקי מסמים מזה חצי שנה וביקש לסייע לו להשתלב בטיפול להתמכרותו לסמים.

מתחם העונש ההולם

הנאשם שבר חלון של מסעדה באבן, התפרץ לתוכה, שבר את הקופה וגנב את מגירת הכסף.

אין צורך להכביר מלים על חומרתה של העבירה אותה ביצע הנאשם והנזקים אשר נגרמו כתוצאה מביצועה. עבירות

התפרצות טומנות בחובן פגיעה בערכים מוגנים רבים ביניהם השמירה על הקניין והרכוש האישי, ההגנה על מקום עיסוקו ופרנסתו של הפרט וכן ההגנה על תחושת הביטחון בחברה. לא קשה לתאר את מפח הנפש של אדם המגלה כי בית העסק שלו נפרץ וניזוק ורכושו נגזל.

מעבר לנזק הכספי הישיר, ההתפרצות גורמת גם לנזקים עקיפים, הובעים מכך שלא ניתן להפעיל את העסק עד לתיקון נזקי ההתפרצות.

מעבר לנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמו לבעל העסק שנפל קרבן לפריצה, עבירות אלו גורמות לנזק עקיף לכלל הציבור, הנדרש לשאת בעלויות ביטוח כבדות הנדרשות לכסות סיכוני פריצה.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין ששה חודשים ועד שלושים חודש. ר' עפ"ג 54218-01-14, עמיהוד, שם אושר מתחם דומה. ר' גם עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, 19.5.14, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, מיום 19.6.14 ועפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל, 15.2.15.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1985, לחובתו עבר מכביד:

בשנת 2001 הורשע הנאשם בעבירות הצתה והנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות ונגזר עליו מאסר למשך שבעה חודשים.

בשנת 2003 הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון השחתת גוף, יצור וייבוא נשק וניסיון תקיפת שוטרים, ונגזר עליו עונש של ארבע שנות מאסר בפועל.

בשנת 2003 הורשע הנאשם בהליך אחר בעבירות תקיפת שוטר והתפרעות ונגזר עליו עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בתקיפת שוטר ואיומים ונגזרו עליו חודשיים מאסר בפועל.

בשנת 2014 הורשע הנאשם גם בעבירות של שוד מזוין, פריצה לבית עסק, הדחה בחקירה ואיומים. לא מיותר לציין, כי בהליך זה הורשע הנאשם בכך שהתפרץ עם אחרים לבית קפה בדרך של שבירת החלון באמצעות אבן, ולאחר שנכנס לבית הקפה גנב את קופות הכסף שהיו בו. שיטת הביצוע באותו מקרה היתה זהה לחלוטין לתיק שלפני (באותו מקרה הנאשם ושותפיו נתקלו במהלך ההתפרצות בעובד של בית הקפה ותקפו אותו, ועל כן הורשע הנאשם בעבירת שוד). באותו הליך נגזר על הנאשם עונש של שלושים וארבעה חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה של שנים עשר חודשים שלא לעבור עבירות רכוש מסוג פשע, שהוא בר הפעלה.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בהליך נוסף, בעבירה של סיוע לשימוש ברכב ללא רשות, ונדון לששה חודשי מאסר בפועל ולמאסרים מותנים, אשר הופעלו.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בגניבה ונגזר עליו עונש של ששה וחצי חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה

שלחובת הנאשם. כמו כן הוטל על הנאשם מאסר מותנה של ששה חודשים, שלא לעבור עבירת רכוש שהיא פשע ושלושה חודשים, שלא לעבור עבירה מסוג עוון.

דין והכרעה

כל שיקולי הענישה פועלים לחובת הנאשם:

עברו המכביד של הנאשם מעיד בו, כי הוא עבריין מועד, אשר מורא החוק ממנו והלאה, וכי עשה לעצמו הרגל לפגוע בגופם ורכושם של אחרים.

מאסרים אשר נגזרו על הנאשם, חלקם ממושכים, לא מנעו מלהמשיך ולבצע עבירות. בעת ביצוע העבירה בה הורשע היו תלויים מעל ראשו של הנאשם שני מאסרים מותנים, של שנה ושל חצי שנה. יתרה מכך, הנאשם ביצע את העבירה בה הורשע כחודש בלבד לאחר ששוחרר ממאסר, בגין ארוע דומה מאוד. נתונים אלה מלמדים על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם.

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר בהם. התקשיתי לתת משקל להבעת חרטה אשר באה לאחר שמיעת התיק ומתן הכרעת דין מנומקת. ועם זאת, זקפתי לזכות הנאשם (או נכון יותר, לזכות באי כוחו) את אופן ניהול התיק, אשר היה ענייני והוגן, תוך שהראיות הרלוונטיות הוגשו בהסכמה ורק הנאשם העיד.

נתתי דעתי לבקשת ב"כ הנאשם להפנותו לשירות המבחן על מנת לבחון את שילובו בהליך שיקומי. לאור עברו המכביד של הנאשם לא ראיתי מקום לכך. אם ירצה הנאשם לעבור הליך שיקומי או גמילה מסמים, פתוחה הדרך לפניו לעשות כן במסגרת מאסרו.

ב"כ המאשימה ביקש בסוף דבריו להטיל על הנאשם עונש של 28 חודשי מאסר, הכולל גם את הפעלת המאסרים המותנים. לטעמי, ניתן היה להשית על הנאשם עונש חמור מכך, אך לא ראיתי להחמיר עם הנאשם מעבר לעתירתה של המאשימה. על כן אשית על הנאשם עונש הנמצא במרכזו של מתחם העונש ההולם, ואפעיל את עונשי המאסר המותנים שלחובתו באופן חופף זה לזה, אך מצטבר לעונש בגין תיק זה. אומר פעם נוספת, כי אלמלא עמדתה של המאשימה, הייתי משית על הנאשם עונש הנמצא ברף הגבוה של המתחם, ואפשר גם הייתי מפעיל את המאסרים המותנים במצטבר זה לזה.

כמו כן אשית על הנאשם פיצויים למתלונן. אני ער לכך שהמאשימה לא עתרה להטיל רכיב עונשי זה, אך הוא מתבקש בנסיבות הענין ואין המאשימה רשאית למחול עליו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ששה עשר חודשי מאסר בפועל.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של 12 חודשי מאסר אשר הושת על הנאשם בת"פ 25403-08-12 ביום 8.5.16.
- ג. מפעיל מאסר מותנה של 6 חודשי מאסר אשר הושת על הנאשם בת"פ 48198-08-15 ביום 2.12.15.

עונשי המאסר המותנים יופעלו בחופף זה לזה, אך במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם עונש כולל של 28 חודשי מאסר.

- ד. שנה מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ו. פיצוי למתלונן עד תביעה מס' 1 בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ז, 20 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.